

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 1T/62/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512010483
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Benedikovič
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2012:1512010483.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, samosudcom JUDr. Romanom Benedikovičom na hlavnom pojednávaní konanom v Bratislave dňa 19.11.2012 rozhodol

r o z h o d o l :

Obžalovaný

L. M. , nar. XX.X.XXXX/XXXX v G., bytom Z., L. X,

sa uznáva vinným, že

dňa 01.12.2004 v čase asi o 17.00 hod. v byte na 11. poschodí obytného domu v Z. na L. ulici číslo X hrubo nadával poškodenému V. M., otcovi obvineného a potom následne päsťou 2-krát udel do tváre poškodeného, pri čom mu rozbil okuliare, na čo sa poškodený začal brániť a chytil obvineného okolo pása, následne obvinený neznámym predmetom udel poškodeného do hlavy, čoho dôsledkom poškodený spadol na zem, kde ho obvinený opakovane kopal do hlavy, oblasti rebier, ako aj do nôh a rúk, a súčasne mu hrubo nadával, čím obvinený L. M. spôsobil poškodenému V. M. zranenia, a to pomliaždenie hlavy a trupu, ľahký otras mozgu a tržnú ranu na ľavej polovici čela vyžadujúce si dobu liečenia 3 - 5 dní, pričom podľa vyjadrenia znalca z odboru zdravotníctva, odvetvie chirurgia daným konaním obvineného je možné spôsobiť aj vážnejšie pomliaždenie, s poranením kostí, hlbšie uložených anatomických štruktúr tela alebo orgánov v telových dutinách,

t e d a

dopustil sa konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne ublížiť na zdraví, a k dokonaniu trestného činu nedošlo,

č í m s p á c h a l

pokus trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods.1 k § 221 ods.1 Trestného zákona, účinného do 31.12.2005 v znení zák. č. 403/2004 Z. z.

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods.2, § 41 ods.1, § 42 ods.1,2 Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a/, § 50 ods.1 Tr. zák. sa mu výkon trestu podmieniene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 50 ods.2, § 51 ods.4 písm. i/ Tr. zák. súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe podrobiť sa psychoterapii.

Zároveň sa zrušuje trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT 34/2011 z 3.2.2011 vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému uložený 6-mesačný trest odňatia slobody s podmienienným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Obž. L. M. jak v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku poprel, keď uviedol, že to bol práve jeho otec - poškodený, ktorý ho fyzicky napadol, načo sa on bránil pravou rukou pred tvárou. Poškodený mu pri údere zlomil kostičku pod malíčkom pravej ruky. Ďalej ho poškodený schmatol okolo pása a sotil o dvere. Obžalovaný ďalej uviedol, že si nespomína, že by otca udrel, avšak pokiaľ v prípravnom konaní pripustil len jednu facku poškodenému z jeho strany, tak to si už na hlavnom pojednávaní nevedel vybaviť. Poškodeného ani nekopal, ničím sa mu nevyhrážal a nepoužil ani vulgárne slová. Celý incident vyvolal poškodený svojím agresívnym a rodinu terorizujúcim správaním, nakoľko si chce vybavovať účty doslova s celým svetom. Doposiaľ býva v jednom byte spolu s otcom.

Súd pri hodnotení dôkazov jednotlivo aj v ich súhrne považoval obhajobné tvrdenia obžalovaného za účelové, nevieryhodné a vyvrátené obsahom ďalších vo veci vykonaných dôkazov.

Poškodený V. M. vo výpovediach z prípravného konania dňa 14.3.2005 (č.l. 15), 10.9.2008 (č.l. 19), 25.6.2009 (č.l. 96), čo boli výpovede poškodeného pred povereným príslušníkom PZ a dňa 9.2.2010 (č.l. 129) pri konfrontácii s obžalovaným tohto zo spáchania skutku v plnom rozsahu usvedčil, keď podrobne uviedol, akým spôsobom na neho jeho syn - obžalovaný zaútočil a aké zranenia mu na tele spôsobil.

Zo zápisníc o výsluchoch poškodeného z vyššie uvedených dní je zrejmé, že tento bol pred samotným výsluchom riadne poučený zákonným spôsobom podľa § 130 ods.1,2 Tr.por., pričom v zápisniciach je protokolované i jeho výslovné vyjadrenie, že svoje právo odmietnuť výpoveď nevyužíva a vypovedať bude.

Je pravdou i to, že poškodený pri ďalších výsluchoch - zo dňa 18.12.2007 (č.l. 93) a následných konfrontáciách z 22.9.2011 (č.l. 162) a 20.6.2012 (č.l. 198) svoje právo odmietnuť výpoveď proti svojmu synovi využil a nevypovedal, dokonca pri výsluchu dňa 18.12.2007 vzal súhlas na stíhanie svojho syna späť, hoci mu to zjavne ust. § 211 Tr.por. nedovoľovalo.

Taktiež na hlavnom pojednávaní poškodený využil svoje právo proti synovi nevypovedať, preto boli jeho výpovede z prípravného konania prečítané postupom podľa § 263 ods.4 Tr.por.

Usvedčujúce výpovede poškodeného súd vzhľadom k obsahu ďalších vo veci vykonaných dôkazov považoval za reálne a pravdivé.

Svedkyňa O. E., ktorej výpoveď z prípravného konania bola na hlavnom pojednávaní z titulu jej úmrtia prečítaná, uviedla, že v inkriminovaný deň i dobu z bytu M. počula krik, keď poškodený vyháňal z bytu obžalovaného, pričom obžalovaný proti svojmu otcovi použil viaceré vulgárne slová (obžalovaný to popiera), nasledoval buchot a nato z dverí bytu vybehol poškodený so slovami „čo robíš, zavolám políciu“. Svedkyňa nevedela prečo sa pohádali a nevidela, kto koho napadol.

I táto výpoveď sčasti vyvracia tvrdenia obžalovaného, keď uvádzal, že vulgarizmy voči otcovi nepoužil, potvrdzuje to, že z bytu vybehol von poškodený a nie obžalovaný, z čoho sa dá jednoznačne vydedukovať, kto bol v tom prípade napadnutý.

Zo znaleckého posudku znalca W.. W. O., ktorý bol do konania pribratý orgánmi činnými v trestnom konaní, ako aj z jeho výpovede v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, vyplývajú zranenia poškodeného (ich rozsah, charakter a povaha) ako aj mechanizmus ich vzniku, pričom znalec vychádzal aj z lekárskeho vyšetrení poškodeného, ktoré tvoria tiež obsah spisu. Znalec zistil u poškodeného tri zranenia a to pomliaždenie hlavy a trupu, ľahký otras mozgu a tržnú ranu ľavej polovice čela. K mechanizmu vzniku týchto zranení znalec uviedol, že vznikli pôsobením tupého, pevného predmetu nízkej intenzity a potvrdil len mechanizmus ich vzniku uvádzaný poškodeným. Tržná rana na čele mohla vzniknúť úločkami rozbitých okuliarov. Tieto poranenia mohli vzniknúť pri jeden-dvoch úderoch do oblasti ich vzniku, mohlo tak byť aj púhym nárazom poškodeného o pevný predmet. Znalec však nezistil u poškodeného také zranenia, ktoré by nasvedčovali kopaniu do tela poškodeného, tie ani v lekárskej správe o jeho ošetrení popísané neboli.

W.. W. O. ako znalec skúmal aj zranenie obžalovaného a mechanizmus vzniku takéhoto zranenia. Po vypočítaní si verzie obžalovaného a verzie poškodeného (z výpovedí z prípravného konania) sa znalec vyjadril, že je málo pravdepodobné, aby takéto zranenie pravej ruky obžalovaného vzniklo spôsobom udávaným obžalovaným, teda, že by ho jeho otec udrel rukou. Skôr mohlo vzniknúť úderom ruky o tvrdý predmet, prípadne nárazom, ale presne sa to určiť nedá. Znalec doslova vyvrátil, že by takéto zranenie obžalovaného vzniklo pri údere obžalovaného voči poškodenému.

Zo znaleckého posudku a výpovede znalca W.. L. M., ktorý svoj posudok vypracoval na objednávku obžalovaného, pričom obhajoba tento posudok súdu predložila ako dôkaz zadovážený procesnou stranou, pokiaľ ide o charakter, povahu a početnosť poranení poškodeného ako aj mechanizmus ich vzniku, vyplýva v podstate totožný záver ako z posudku znalca W.. W. O.. Aj tento znalec k mechanizmu vzniku zranení poškodeného uviedol, že nemôže vylúčiť, že pomliaždenie hlavy i prípadný ľahký otras mozgu mohli vzniknúť tak, ako uvádza poškodený, teda údermi, dokonca i kopancami do hlavy. Tržná rana na hlave mohla vzniknúť vtedy, keď citujem : „v tom momente ma neznámym predmetom udrel do hlavy“.

Je teda evidentné, že obaja znalci pokiaľ ide o mechanizmus vzniku zranení pošk. V. M. sa prikláňajú k poškodenému, resp. pripúšťajú ho taký, aký uvádza sám poškodený.

Z takto vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností za preukázané, že obž. L. M. sa voči svojmu otcovi dopustil dňa 1.12.2004 konania popísaného v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku, toto konanie vykazuje znaky pokusu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 8 ods.1 k § 221 ods.1 Tr.zák., účinn. do 31.12.2005, v znení zák.č. 403/2004 Z.z. Obžalovaný sa svojím konaním voči svojmu otcovi dopustil konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne ublížiť na zdraví, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo. Nemožno tu nespomenúť tzv. modus operandi (rovnaký spôsob vykonania trestného činu - „rukopis“) v porovnaní so skutkami, pre ktoré bol obžalovaný R.M. odsúdený Okresným súdom Bratislava V, vo veci 1T 13/2007 (č.l. 103) ako aj vo veci Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. OT 34/2011 (pripojený spis), tiež v priestupkových veciach Obvodného úradu Bratislava (č.l. 170, 180, 188), čomu zodpovedá i záver znaleckého posudku znalcov-psychiatrov, ktorí obžalovanému stanovili diagnózu: osobnosť s poruchou sociability.

Obžalovaný svojím konaním porušil záujem spoločnosti na ochrane zdravia občanov. Obž. L. M. bol viackrát priestupkovo prejednaný nielen pre priestupky na úseku cestnej dopravy, ale aj priestupky proti občianskemu spolužitiu podľa § 49 ods.1 písm. d/ priestupkového zákona. Súдне trestaný bol 2-krát, v prvom prípade sa ne neho hľadá, akoby nebol odsúdený.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zohľadnil vyššie uvedené skutočnosti a riadiac sa ust. § 34 Tr.zák., nakoľko trest ukladal za použitia rekodifikovaného Trestného zákona. č. 300/2005 Z.z., dospel k záveru, že účel generálnej aj individuálnej prevencie splní súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov, výkon ktorého mu súd podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Z poľahčujúcich okolností súd zistil jednu - vedenie riadneho života občana pred spáchaním skutku (§ 36 písm. j), z priťažujúcich okolností tiež jednu - spáchanie dvoch trestných činov, za ktoré súd trest ukladá (§ 37 písm. h). Pri rovnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd ukladal trest súhrnný za použitia ust. § 41 ods.1 a § 42 ods.1,2 Tr.zák., a to podľa zák.ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Na odporúčanie znalcov-psychiatrov v súlade s ust. § 50 ods.2, § 51 ods.4 písm. i/ Tr.zák., súd obžalovanému ako súčasť trestu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe sa zúčastniť psychoterapie. Táto povinnosť len zosilňuje účinok a účel hrozby trestom odňatia slobody počas skúšobnej doby.

Súd zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. OT 34/2011 z 3.2.2011 ako aj všetky obsahovo nadväzujúce rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Bratislava V.